

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 24-12-2003
.....
Αριθ. Πρωτ... 4560/Εφμ. 4

Π ρ ο ς

Τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών της Χώρας.

Α) Από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 86 του Συντάγματος και του ν. 3126/2003 (ΦΕΚ Α 66) προκύπτουν τα εξής:

Οι δικαστικές αρχές δεν επιτρέπεται να ενεργήσουν προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για πλημμελήματα ή κακουργήματα που τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων του και εκδικάζονται από το προβλεπόμενο Ειδικό Δικαστήριο (άρθρα 86 του Συντάγματος και 4 παρ. 1 και 2 ως άνω νόμου). Μπορούν όμως για άλλα πρόσωπα να διενεργούν έρευνα για την τυχόν διάπραξη οιοδήποτε ποινικού αδικήματος, είτε αυτοτελώς είτε κατά συμμετοχή (άρθρο 4 παρ. 3 ως άνω νόμου).

Η ποινική διαδικασία για τους συμμετόχους ταυτίζεται με αυτήν των Υπουργών μόνο αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργού (άρθρο 7 παρ. 1 του ίδιου νόμου). Στις περιπτώσεις δε που η Βουλή αποφασίσει την απόρριψη ως προδήλως αβάσιμης της προτάσεως κ.λ.π. για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την μη άσκηση ποινικής δίωξης, η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων για τους τυχόν συμμετόχους εξακολουθεί να υπάρχει και δεν εμποδίζεται ο Εισαγγελέας, παίρνοντας αφορμή από το περιεχόμενο της κατά του Υπουργού μηνύσεως ή εγκλήσεως, να ενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για άλλα (εκτός του Υπουργού) πρόσωπα ή για αξιόποινες πράξεις που δεν εξαιρούνται από την ειδική ποινική δικαιοδοσία που θεσπίζει η ειδική νομοθεσία για την ευθύνη των Υπουργών.

Στην περίπτωση αυτή ενδείκνυται ο Εισαγγελέας, πριν υποβάλλει την κατά του Υπουργού μήνυση ή έγκληση στη Βουλή, να κρατεί αντίγραφα των κρίσιμων εγγράφων, προκειμένου να συνεχίσει την έρευνά του για άλλα πρόσωπα και άλλες αξιόποινες πράξεις που δεν εξαιρούνται από την κοινή ποινική δικαιοδοσία (σχετ. η υπ' αριθ. 641/01 γνωμοδότησή μας).

Β) Με την **6573/4060/26.6.03** (ΦΕΚ Α 161) απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής αντικαταστάθηκε το άρθρο 83 παρ. 1 του Κανονισμού αυτής και στο εξής οι αιτήσεις των Εισαγγελικών Αρχών για άρση της ασυλίας Βουλευτών, σύμφωνα με τα άρθρα 61 και 62 του Συντάγματος θα υποβάλλονται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος, μετά από έλεγχο, δια του Υπουργού της Δικαιοσύνης, θα τις υποβάλλει στη Βουλή.

Για την ταυτότητα του λόγου, μηνύσεις, εγκλήσεις ή άλλα στοιχεία τα οποία έχουν σχέση με αξιόποινες πράξεις Υπουργών (άρθρα 86 του Συντάγματος και 1 και 4 ν. 3126/03) πρέπει να υποβάλλονται με την ως άνω διαδικασία που τηρείται για τους Βουλευτές.

Γ) Παρακαλούμε για την κοινοποίηση της παρούσας στους Εισαγγελικούς Λειτουργούς της περιφέρειάς σας.

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Δημήτριος Λινός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα, 21 Φεβρουαρίου 2001

Αριθ. Πρωτ.....641.....

Π ρ ο ς

Τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης

Κύριε Υπουργέ,

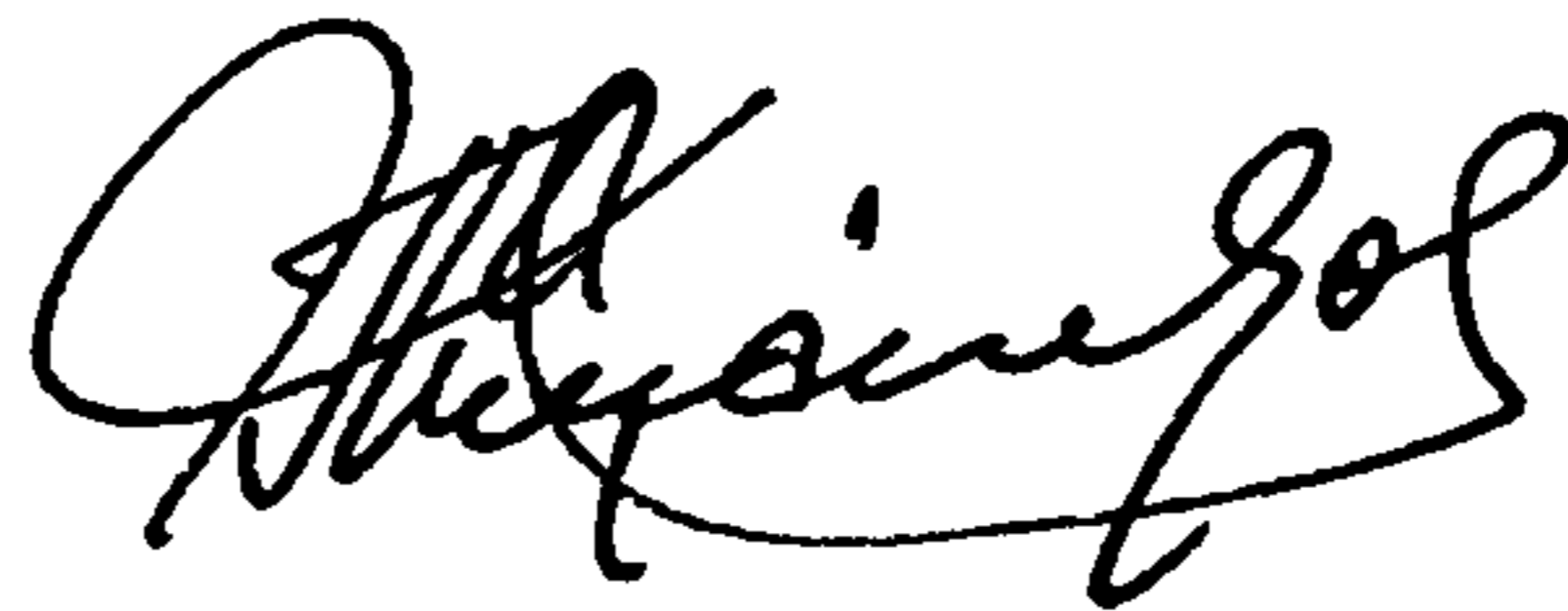
Για τη δικονομική μεταχείριση της από 22 Φεβρουαρίου 2000, προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, μηνυτήριας αναφοράς της κας Αναστασίας Αθήνη κατά του διατελέσαντος Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελου Γιαννόπουλου, η άποψή μου είναι η εξής:

Η διάταξη του άρθρου 86§2 του Συντάγματος ορίζει ότι : «*Δίωξη, ανάκριση, ή προανάκριση κατά των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (: δηλαδή Υπουργών και υφυπουργών) για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής. Αν κατά τη διεξαγωγή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία που μπορούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για την ευθύνη των Υπουργών, να θεμελιώσουν ευθύνη μέλους της Κυβέρνησης ή υφυπουργού, εκείνοι που ενέργησαν την εξέταση διαβιβάζουν, όταν αυτή περατωθεί, τα στοιχεία αυτά στη Βουλή δια του αρμόδιου εισαγγελέα*». Τη διάταξη αυτή επανέλαβε ο πρόσφατος ν.2509/1997 «*ποινική ευθύνη των Υπουργών*» ο οποίος στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 ειδικώς όρισε ότι : «*Αν τα κατά την παράγραφο*

2 στοιχεία (: από την διεξαγωγή διοικητικής εξέτασης) προκύψουν κατά τη διάρκεια προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης ή ανάκρισης, ο ανακριτής απευθύνεται με έγγραφο στη Βουλή, για να αποφασίσει αυτή όσα προβλέπονται στα επόμενα άρθρα», δηλαδή αν θα κινήσει την ποινική δίωξη και την προβλεπόμενη περαιτέρω διαδικασία. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προς τις γενικές διατάξεις των άρθρων 37, 38, 40, 43 και 48 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει ότι, όταν η μήνυση ή έγκληση στρέφεται ευθέως κατά Υπουργού ή υφυπουργού και αποδίδει σ'αυτόν την τέλεση κακουργήματος ή πλημμελήματος κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ο εισαγγελεύς δεν έχει δικαίωμα ούτε προκαταρκτική εξέταση να ενεργήσει ούτε να αρχειοθετήσει τη μήνυση ή έγκληση αλλά οφείλει να την υποβάλει στη Βουλή, ενημερώνοντας απλώς και τον εισαγγελέα εφετών. Δεν εμποδίζεται όμως ο εισαγγελεύς, παίρνοντας αφορμή από το περιεχόμενο της κατά του Υπουργού μηνύσεως ή εγκλήσεως, να ενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για άλλα (εκτός του Υπουργού) πρόσωπα ή για άλλες αξιόποινες πράξεις που δεν εξαιρούνται από την ειδική ποινική δικαιοδοσία που θεσπίζει η ειδική νομοθεσία για την ποινική ευθύνη των Υπουργών. Αν ο εισαγγελεύς κρίνει ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση ενδείκνυται, πριν υποβάλλει την κατά Υπουργού μήνυση στη Βουλή, να κρατεί αντίγραφα των κρίσιμων εγγράφων προκειμένου να συνεχίσει την έρευνά του για άλλα πρόσωπα και άλλες αξιόποινες πράξεις που δεν εξαιρούνται από την κοινή ποινική δικαιοδοσία. Η μηνυτήρια αναφορά της κ. Αναστασίας Αθήνη στρέφεται ευθέως κατά του διατελέσαντος Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελου Γιαννόπουλου και αποδίδει σ'εκείνον την τέλεση της από το άρθρο 259 Π.Κ.

προβλεπόμενης αξιόποινης πράξης (:παράβασης καθήκοντος), συνισταμένης σε παράλειψη του να της χορηγήσει στοιχεία και πληροφορίες για τη δραστηριότητα της κατασκευαστικής εταιρίας «ΘΕΜΙΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» Η εν λόγω μηνυτήρια αναφορά πρέπει να υποβληθεί στη Βουλή, χωρίς από την ενέργεια αυτή να εμποδίζεται ο εισαγγελεύς να ενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για την αναζήτηση ενδεχομένων ποινικών ευθυνών για πρόσωπα και αξιόποινες πράξεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία των κοινών ποινικών δικαστηρίων.

Για πληρέστερη ενημέρωσή Σας υποβάλλω αντίγραφα των προηγούμενων υπ' αριθμ.8/30-06-1980 και 7/26-06-1989 γνωμοδοτήσεών μας.

Παναγιώτης Δημόπουλος

Κοινοποίηση :

- κ.κ.εισαγγελείς εφετών, παρακαλούμενους για την κοινοποίησή της στους εισαγγελικούς λειτουργούς της περιφέρειάς τους.

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτοδ. 8

Εν Αθήναις τῆ 30 Ιουνίου 1980

Πρὸς

τὸν Κον Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης

Ἐ ν τ α Ὑ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ
ἀπ' ἀριθ. ἐμπ. πρωτ. 664/21.6.1980 Ὑμῶν Ἐγγραφοῦ,
νὰ γνωρίζομεν εἰς Ὑμᾶς ὅτι ἡ ἡμετέρα γνώμη ἐπὶ τῶν
θεμάτων, εἰς τὰ ἀνακόπτουν ἐκ τοῦ ἀπευθυνθέντος Ὑμῶν
ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1980 ἔγγραφου τοῦ κ. Προέδρου τῆς
Βουλῆς καὶ τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας
ἐνεργείας τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν ἐπὶ τῶν περιερχο-
μένων ἀπὸ καταγγελιῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων περὶ
κρίσεων τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν
ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1.- Διὰ τὰς ἀξιοποιήτους κρίσεις τῶν διατε-
λομένων ἢ διατελεσάντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ
Ὑφυπουργῶν, τὰς ἀσχέτους πρὸς τὰ δημόσια καθήκοντα
τοῦτων, ἔσχουν ὡς πρὸς τὴν κοινικὴν δίκην, τὴν
προδικασίαν καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν αἱ διατά-
ξεις τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας καὶ ἐπομένως ὁ
Εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν εἴτε ἀνεκκαγγέλτως εἴτε συνε-
κτικῶς μνηστικῶς, ἐπιλήσει ἢ ἀλλῶς τινὸς σχετικῆς
ἀπορίας εἴσεται νὰ ἀσκήσῃ κατ' ἀπὸν ἐνάπιον τῶν κα-
τὰ τὸν ρηθέντα Κώδικα δικαστηρίων κοινικὴν δίκην,
ἥτις καὶ χωρεῖ ἀνωλότως, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως,
καθ' ἣν ὁ διατελῶν ἢ διατελέσας μέλος τῆς Κυβερνήσεως
ἢ Ὑφυπουργὸς τυγχάνει καὶ ἐν ἐνεργείᾳ βουλευτῆς.

Επε άπαιτείται ή κατά τό άρθρον 62 τοϋ Ισχύοντος Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975 Ελευθερίας, χορηγημένη από της Βουλής, ενδ' και άνευ της άδειας ταύτης δύναται κατά τό άρθρον 54 Κ. Π.Δ. να ενεργηθούν αί μη είνουσαι τό πρόσωπον ταύτου ως βουλευτοϋ άνακριτικά και διαδικαστικά πράξεις.

2.- Προκειμένου όμως περί άξιοποιώνων πράξεων τών ως ένω προσώπων, τών διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως και 'Υφυπουργών, αίτινες διεκράχησαν από ταύτων δι' ενεργειών ή παραλείψεων έν τη άρμοδιότητι αυτών και τη ένασχόσει τών καθηκόντων των, κρατεί, καθ'ά έκράτει άνέκαθεν, έως διάφορον δικονομικόν σύστημα, καθιερωμένον από τοϋ Ισχύοντος Συντάγματος, ως καθιερωτο και από τών προϋχουσάντων Συνταγμάτων.

3.- Αί περί τοϋ δικονομικοϋ ταύτου συστήματος διατάξεις περιέχονται νυν βασικάς μέν εις τό άρθρον 86 τοϋ έν Ισχύι Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975, συμπληρούνται δέ εκ τών διατάξεων τών άρθρων 9 π.έκ. τοϋ Ισχύοντος από 1 'Ιανουαρίου 1971 Ν.Δ/τος 802/1971 " περί εϋθύνης τών μελών της Κυβερνήσεως και τών 'Υφυπουργών " και τών άρθρων 26 παρ.4, 39 παρ.4 έδαφ.ιβ' και 102-104 τοϋ Ισχύοντος από 23 'Οκτωβρίου 1975 Κώδικος Κανονισμοϋ 'Εργασιών της Βουλής.

4.- Τό προδιαληφθέν Ν.Δ/μα 802/1971, διατηρηθέν προσωρινώς έν Ισχύι δύναμει τοϋ άρθρου 10 παρ.2 της από 1/8 Αύγουστου 1974 Συντ.Πράξεως της Κυβερνήσεως 'Εθν. 'Ενότητος και τοϋ άρθρου 7 τοϋ από 14/18 'Ιανουαρίου 1975 Υψηλοματος της 2' Αναθεωρητικής Βουλής, διατηρήθη προσωρινώς έκδοσης έν Ισχύι από τοϋ άρθρου 115 παρ.1 τοϋ Ισχύοντος Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975 ως προς έκδοθέντος τοϋ από τοϋ άρθρου 86 παρ.1 τοϋ Συντάγματος ταύτου προβλεπομένου διά τό από άντικείμενον νόμου. 'Αλλά, συμφώνως τή άρθρον 112 παρ.1 τοϋ αυτού Συντάγματος, τό έν λόγω Ν.Δ/μα Ισχύει μόνον καθ'ό μέρος δέν άντίκειται εις τό ρηθέν Σύνταγμα. Ούτω, καθ'ά έκρήθη και από τοϋ 'Αρτεμίου Πάγου, αί ουσιαστικά διατάξεις τών άρθρων 1-8 τοϋ

ως Άνω Ν.Δ/τος, μή αντικείμενα εις τό Σύνταγμα τούτο, τελούν
Ετι έν κλήρει Ισχύει (Α.Π. 268/1976 καί Α.Π. 337/1976 Π.Χρ.Κετ'
σελ. 713 καί 748, Α.Π. 841/1976 Π.Χρ.ΚΖ'σελ. 258, Α.Π. 148/1978
Π.Χρ. ΚΗ'σελ. 432 καί συναφώς Α.Π. 720/1979 Π.Χρ.ΚΘ'σελ. 794).
'ΑΛΛ'έν τών δικονομικών διατάξεων του αυτού Ν.Δ/τος αί τοιαύται
τών άρθρων 13, 14, 15 καί 17 τούτου, καθ'δ μέρος ως προϋπόθεσιν
έχουν τήν ύπαρξιν 'Επιτρόπου τής Βουλής καί καθ'δ μέρος άφορούν
εις τās άρμοδιότητας τούτου 'Επιτρόπου, αντίκεινται εις τό
Ισχύον Σύνταγμα, δοθέντος ότι τούτο δέν άναγνωρίζει καί συνε-
πώς δέν ρυθμίζει θεσμόν 'Επιτρόπου Βουλής, έπομένως δέ κατά
τό προμνησθέν άρθρον 112 παρ.1 του Συντάγματος δέον νά θεωρη-
θούν ως καταργηθείσαι. Ειρήσθω ότι επί θεμάτων, περί ών αί δια-
τάξεις αύται, ό ήδη από 23 'Οκτωβρίου 1975 Ισχύων Κώδιξ Κανονι-
σμού 'Εργασιών τής Βουλής (Κοινοβουλευτικόν Μέρος) περιέλαβεν
έτέρας διατάξεις.

5.- 'Ο Κανονισμός τής Βουλής όρίζει τόν τρόπον λει-
τουργίας της καί διεξαγωγής των εργασιών της, ως επίσης προσδι-
ορίζει τήν οργάνωσιν των όπηρεσιών αύτης, ψηφίζεται δέ κατά τό
Ισχύον Σύνταγμα υπό μόνης τής Βουλής, καθ'ά υπό μόνης τής Βου-
λής έψηφίζετο καί υπό τό κράτος άπάντων των προΐσχυσάντων
Συνταγμάτων, άτινα μάλιστα δέν άπήτουν τήν δημοσλευσιν αυτού
διά τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ένώ τό Ισχύον Σύνταγμα
(άρθρον 65 παρ.1) άπαιτεί τήν τοιαύτην τούτου δημοσλευσιν, όρι-
ζον όμως ότι αύτη ένεργείται υπό μόνου του Προέδρου τής Βουλής,
ήτοι άνευ συμπράξεως του Προέδρου τής Δημοκρατίας. Τά προΐσχυ-
σαντα Συντάγματα τής 29 Σεπτεμβρίου 1925, τής 22 Σεπτεμβρίου
1926 καί τής 3 'Ιουνίου 1927 ρηώς όρίζον διά του άρθρου 44
αύτων ότι ό έν λόγω Κανονισμός έχει Ισχύον νόμου. 'Εν τοσοούτω
καί υπό τό κράτος των άσάθως προΐσχυσάντων Συνταγμάτων τής
31 'Οκτωβρίου 1864, τής 23 Μαΐου 1911 καί τής 1 'Ιανουαρίου
1952, μή περιεχόντων εις τό περί του Κανονισμού τούτου άρθρον
65 αύτων τοιαύτην διάταξιν, έγινετο επίσης δεκτόν ότι ό Κανο-
νισμός ούτος έχει Ισχύον νόμου, ότι όμως ό νόμος ούτος, ως ψη-

φιζόμενος υπό μόνης της Βουλής και ως μη κυρούμενος μηδέ εκδιδόμενος και ούτε δημοσιευόμενος υπό του 'Ανωτάτου 'Αρχον-
τος, είναι ιδιότυπος, μη δυναμένος και να τροποποιήση ή κα-
ταργήση άλλον νόμον, ψηφισθέντα υπό της νομοθετικής λειτουρ-
γίας, αλλά κυρωθέντα και εκδοθέντα και δημοσιευθέντα υπό του
'Αρχοντος τούτου (Η.Η. Σαρκιδίου 'Ελλ. Συντ. Δίκαιον Εκδ. γ' τό-
μος Α' 1915 σελ. 390 σημ. 2, Χρ. Ξγουρίτσα Συντ. Δίκαιον Εκδ. γ'
τόμος Α' 1965 σελ. 303-304). 'Η έρμηνεία αυτή, παρομοίας δια-
τάξεις διά τόν έν λόγω Κανονισμόν διαλαβόντος και του έν
Ισχύι Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975, όλον και υπό τό κράτος
αυτού να γίνη δεκτή.

6.- Οι διατελοῦντες ή διατελέσαντες μέλη της Κυβερ-
νήσεως και 'Υφυπουργοί διά τας περί ὧν πρόκειται αξιοποίνους
πράξεις αὐτῶν ἀνεκασθεν ὀπῆγοντο οὐχί εἰς τὰ τακτικά ποινικά
δικαστήρια, ἀλλ' εἰς Εἰδικόν Δικαστήριον, τό ὁποῖον κατά μέν
τό ἄρθρον 90 τῶν προΐσχυσάντων Συνταγμάτων της 29 Σεπτεμβρίου
1925 και της 22 Σεπτεμβρίου 1926 και τό ἄρθρον 93 τοῦ προΐσχό-
σαντος Συντάγματος της 3 'Ιουνίου 1927 ἦτο ἡ τότε ὀφισταμένη
Γερουσία, ἥτις οὕτω συνεκροτεῖτο εἰς Εἰδικόν Δικαστήριον,
κατά δέ τό ἄρθρον 80 τῶν ἐπίσης προΐσχυσάντων Συνταγμάτων
της 31 'Οκτωβρίου 1864, της 23 Μαΐου 1911 και της 1 'Ιανου-
αρίου 1952 ἦτο τό ὅπῳ τοῦ Προέδρου τοῦ 'Αρείου Πάγου προεδρευ-
όμενον Εἰδικόν Δικαστήριον, ὁπερ συνεκροτεῖτο και ἔκ δώδεκα
(12) λοιπῶν μελῶν, κληρουμένων ἔκ τῶν πρό της κατηγορίας
'Αρεοπαγιτῶν, 'Εφετῶν και Προέδρων 'Εφετῶν, ἐνῶ κατά τό ἄρθρον
86 παρ. 1 τοῦ ἤδη ἱσχύοντος Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975
εἶναι κἀκεῖνον Εἰδικόν Δικαστήριον, προεδρευόμενον ὡσαύτως
ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ 'Αρείου Πάγου, ὁπερ συγκροτεῖται μέν
καί ἔκ δώδεκα (12) λοιπῶν μελῶν, κληρουμένων ὁμοίως ἔκ
μόνων τῶν πρό της κατηγορίας 'Αρεοπαγιτῶν και Προέδρων 'Εφε-
τῶν, οὐχί δέ και ἔκ τῶν 'Εφετῶν.

■ 'Αλλά δέν καθιερύθη, μόνον, Εἰδικόν Δικαστήριον
πρός ἐκδίκασιν της ἐπί προκειμέναις πράξεσι κατηγορίας κατά
τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἀλλά και Εἰδικόν 'Όργανον διά τήν κατ'

αυτών κίνησιν τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰσδικ-
κοῦ Δικαστηρίου ἔσκησιν αὐτῆς, τὸ ὄργανον δὲ τοῦτο καθ' ἕπαντα
τὰ προϋχόμενα Συντάγματα, ὡς καὶ τὸ ἤδη ἰσχύον τοιοῦτον
(ἄρθρον 86 παρ.1), εἶναι, μόνη, ἡ Βουλὴ. Παρατηρήθη δὲ ἡ κοι-
νικὴ εὐθύνη τῶν διατελοῦντων ἢ διατελεσάντων μελῶν τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ Ὑφυπουργῶν ἀποτελεῖ, θεωρητικῶς, σοβαρὸν περιορισμὸν
τῆς κομματικῆς ἀπολυταρχίας, ἀλλ' ὅτι ἡ πρακτικὴ αὐτοῦ ἐφαρμογὴ,
ἐφ' ὅσον ἡ Βουλὴ, μόνη, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺτους,
εἶναι εὐνόητον δὲ τυγχάνει μικρὰ (Ἰ. Ἀλεξ. Σβάλου Ἐναρκτήριος
λόγος τῆς 30 Μαρτίου 1929 κεφ. IV παραγρ.1) ἡ παρατήρησις
αὕτη δὲν διέλαβε καὶ σκέψιν τινὰ περὶ ἄλλης τινὸς λύσεως, οὐδ'
ἤγαγεν εἰς ἑτέραν τινὰ λύσιν. Ἐν τοσοῦτῳ ἐτονίσθη δὲ ὁρθῶς
ἀνετέθη εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς κυρίαρχον ὄργανον, τὸ ἐν λόγῳ δικαί-
ωμα, καθ' ὅσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνατεθῇ τοῦτο εἰς ἕτερα ὄργα-
να, δὲ ἡ Βουλὴ ἔχει εὐρύτητα ἐν τῇ ἐκτιμῆσει ἂν πρέπει νὰ
κατηγορήσῃ τοὺς διατελοῦντας μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑφυ-
πουργοὺς διὰ τῆς ποινικῆς ὁδοῦ ἢ νὰ ἀκαλλαγῇ τοῦτων διὰ τῆς
κοινοβουλευτικῆς κατακρίσεως (ἴδετε σχετικῶς Διομ. Κυριακοῦ
'Ἐρμην. Ἑλλην. Συντάγματος, ἐπιμελεῖσθαι Ἰ. Ἀλεξ. Διομήδους, τόμος
B' 1904 σελ. 227 καὶ 229). Εἰρήσθη δὲ συμφώνως ἐπίσης πρὸς τὴν
ἀπόφιν ταύτην διεκηρύχθη κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14/6.3.1975 συνεδρι-
ασιν τῆς Ὁλομελείας τῆς ἐπὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ ἰσχύοντος
Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς,
Κων/νου Δ. Τσάτσου, δὲ ἡ κρίσις τῶν διατελοῦντων ἢ διατελε-
σάντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑφυπουργῶν, ὡς πρὸς τὰς ἐν
τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των πράξεις αὐτῶν, πρέπει νὰ εἶναι
κρίσις πολιτικὴ (Πρακτικὰ Ὁλομελείας Ἐπιτροπῆς, Ἀθήναι 1975,
σελ. 221), ὡσαύτως δὲ δὲ καὶ ἐν τῇ ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου 1975
εἰσηγητικῇ πρὸς τὴν Β' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν ἐκθέσει τῆς Ἐπι-
τροπῆς ταύτης ἐτονίσθη δὲ ἡ Βουλὴ κρίνει τὰς πράξεις ταύτας
τῶν ὡς ἄνω προσώπων οὐχὲ ἀποκλειστικῶς μὲ νομικά, ἀλλὰ κυρίως
μὲ πολιτικὰ κριτήρια (ἴδετε ἐκθεσιν ἐν τούτῳ αὐτοῖς Πρακτικοῖς
σελ. 442).

8.- Ὡς πρὸς ὁμοίως τοῦ Εἰσδικκοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐκδί-

του Κανονισμού της Βουλής, ούτινος επομένως ή διάφορος έν άρθρω 102 παρ.2 αυτού διάταξις, τυγχάνει άνίσχυρος. Διά τους αυτούς λόγους καί ή διάταξις του άρθρου 9 του ρηθέντος Ν.Δ/τος 802/1971, επαναλαβούσα όμοίας διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. ΦΠΕΤ/1877 καί του άρθρου 5 του Ν. ΧΒ'/1877, ώς τό άρθρον 10 του πρώτου των νόμων τούτων έτροποποιήθη υπό του Ν. 871/1917, όρίζουσα δέ ότι καί οι τυχόν συμμετοχοί (όπάλληλοι ή έδίωται) των όπαύτων μελών της Κυβερνήσεως καί 'Υφυπουργών διώκονται μετ' αυτών υπό της Βουλής ένώπιον του αυτού Είδικοϋ Δικαστηρίου, (Ίδετε περί της τοιαύτης τούτων διώξεως Ν.Ν. Σαριπόλου ένθ' άνωτ. σελ.236 σημ.3 καί Χρ. Σγουρίτσα ένθ' άνωτ. σελ.406, ώς καί Α.Π. 472/1950 έν 'Αρχ.Κομολ. Α'σελ. 604), κατισχύει της άντιθέτου διατάξεως του άρθρου 102 παρ.1 έδάφ. δεύτερον του αυτού Κανονισμού της Βουλής, καθ'ήν οι τυχόν συμμετοχοί δύνανται να όπαχθοϋν εις τό επί τούτω(Είδικόν) Δικαστήριον μόνον εάν αποφασίσω ούτως ή Βουλή διά της περί παραπομπής του μέλους της Κυβερνήσεως ή 'Υφυπουργού αποφάσεως αυτής, ούτω δέ καί ή διάταξις αυτή του Κανονισμού τούτου τυγχάνει επίσης άνίσχυρος.

9.- 'Η άξιολογία του νομοθέτου όπως ή περί κατηγορίας πρότασις φέρη την όπογραφην ούχι ένός ή τινών βουλευτών, αλλά μεζονος άριθμού τούτων, ώς καί ή συνταγματική έπιταγή όπως επί της προτάσεως ταύτης, καθώς καί περί της παραπομπής ή μή εις τό Είδικόν Δικαστήριον, αποφαινεται ή Βουλή έν όλομελεία, ένθ' άρκει εις καί μόνον βουλευτής δι' όποβολήν προτάσεως νόμου καί ένθ' πλεΐσται όσαι κατηγορία νόμων ψηφίζονται ήδη υπό του ένός των δύο τμημάτων της Βουλής, όποδηότ την άκραν προσοχήν, μεθ'ής όλον να όποβάλλονται προτάσεις κατηγορίας κατά των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως καί 'Υφυπουργών επί ταύς έν τή έρμοδιότητι αυτών καί τή ένασχίσει των καθηκόντων^{των} πράξεσιν, ώς επίσης όποδηλοϋ καί την βαρύτητα καί σπουδαιότητα, ήν όλον να έχουν αι πράξεις τούτων, δι' ός αι προτάσεις αυται, άλλ'ώσαύτως αποτελεί πρόνοιαν καί έγγύησιν διά την πρόληψιν διατυπώσεως άπεριοσέπτων κατηγοριών, έξ οϋ καί ούδεμία μομφή κατά του μέτρου τούτου έξεφράσθη, ένθ' ό εκ των παλαιο-

τέρων συνταγματολόγων 'Ιω. 'Αραβαντινός, δν κατ' αποδοκιμάζειν τήν εν άρθρω 11 του Ν. ΦΠΣΤ' /1877 διάταξιν περί του αριθμού των εξκοσίων (20) βουλευτών, δν αριθμόν θεωρεί ως υπερβολικόν, εν τοβταίς, κηρυσσόμενος κατ' αυτός υπέρ της αρχής περί υποβολής των εν λόγω προτάσεων υπό πλειόνων του ενός βουλευτών, επικροτεί τήν τοιαύτην πρόνοιαν του νομοθέτου, ως καθιστάσαν αδύνατον εις ένα εκπιπτον ή εξημμέναν βουλευτήν νά συνταράσση κατ' εκάστην τήν Βουλήν κατ' τό έθνος δι' είσαγωγής παρακαβριών ή απερισκεπτών προτάσεων κατηγορίας ('Ιω. 'Αραβαντινοῦ Πραγματεία περί εϋθύνης των 'Ηγεμόνων κατ' των 'Υπουργών, 1880, σελ. 307 σημ. 2).

10.- Ούτω, της κατ'ά τά άνωτέρω προτάσεως κατηγορίας υπό δέκα κέντε (15) βουλευτών ούσης κατ'ά τό Ισχυρόν δικαίον της μόνης άφορμής, εξ ής ή Βουλή δύναται νά συζητήση κατ' άποφασίση περί της κινήσεως ή μη της διαδικασίας προς έφαρμογήν του νόμου περί εϋθύνης των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως κατ' 'Υφυπουργών, πρόδηλον τυχόναι ότι μήνυσις ~~ή έκκλησις 'Ιδιώτου άποστέλλεται προς τήν Βίσην περί τήν έκπελάττωσιν άποστέλλειν.~~ 'Εάν υπάρχουν μέλη της πολιτείας, διδάσκει ο Διομ. Κυριακός, (ένθ' άνωτ. σελ. 230), αυτά ήσαν νά υποβάλλονται εις τήν Βουλήν. Πράγματι, κατ'ά τό άρθρον 69 του εν Ισχυτέ Συντάγματος της 9 'Ιουνίου 1975, επαναλαμβάνοντος όμοίαν διάταξιν των προσχυσάντων Συνταγμάτων, κας πολίτης δικαιούται νά υποβάλη εις τήν Βουλήν αναφοράν, συμφώνως προς τάς εν τῷ ρηθέντι άρθρω διατυπώσεις, ήτοι διά παρουσιάσεως αυτής διά τίνος βουλευτοῦ ή διά παραδόσεώς της, εις τόν Πρόεδρον της Βουλής, όστις, κατ'ά τό άρθρον 41 του Ισχύοντος από 23 'Οκτωβρίου 1975 Κώδικος Κανονισμοῦ 'Εργασιών ταύτης, ανακαίνοτ' αυτήν εις τήν Βουλήν, όποτε δύναται κας βουλευτής νά λάβη τόν λόγον επ' αὐτής ή νά αναπτύξη ταύτην κατ'ά τά εν άρθρω 95 του αὐτοῦ Κανονισμοῦ ειδικώτερον όριζόμενα, ένθ' ή Βουλή έχει τό δικαίωμα, συμφώνως τῷ ως ένω άρθρω 69 του Συντάγματος, νά αποστείλῃ τήν αναφοράν εις τόν αρμόδιον 'Υπουργόν ή 'Υφυπουργόν, ή κατ' νά ζητήση διευκρινήσεις παρά τοῦτου, όστις κατ' όφείλει νά δώση αὐτάς, εξ ών πάντων συνάγεται ότι υπό τάς

διατυπώσεις ταύτας ~~δυνάμει~~ ή αναφορά ~~νά παράσχη~~ και έδαφος ~~πρός~~ διαγραφών προτάσεως καταγραφάς υπό, του απαιτούμενου κατά νόμον άρθρου βουλευτών. Κατ'εξουσιοδότηση ~~των~~ δυνάμει ~~δ~~ ποινικών παρακείμετων τήν συνταγματικήν τάξιν, ~~να υποβάλω~~, αντί αναφορᾶς πρὸς τήν Βουλήν, ~~μηνύσει~~ ή εγκλησιν, εἰς τόν Εἰσαγγελέα, ή δέ Εἰσαγγελέος, λαμβάνων, κατὰ ταῦτα, τοιαύτην μήνυσιν ή εγκλησιν, ~~εἰς~~ δύνανται, ἐν ὄψει ὧν τῶν προεκτεθέντων, ~~να συνεχίσω~~ τήν ἀντισυνταγματικήν τακτικήν τοῦ μηνυτοῦ ή εγκαλοῦντος και διαβίβασω τήν μήνυσιν ή εγκλησιν εἰς τήν Βουλήν ή τόν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀλλά, μή δυνάμενος νά ἐνεργήσῃ και ἄλλο τι, πειθόμενος δέ ὅτι ή μήνυσις ή εγκλησις ἀφορᾶ εἰς πράξεις, ἐμπιπτούσας εἰς τόν νόμον περὶ ἐξουσίας τῶν διατελοῦντων ή διατελεσάντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως και Ὑφυπουργῶν, ~~εἰς~~ ὅπως ~~εἰς~~ πράξεις ~~του~~ ~~Εἰσαγγελέα~~ τήν τοιαύτην μήνυσιν ή εγκλησιν, ~~τῆν~~ ἑτέρας διατυπώσεως, ~~εἰς~~ τὸ ~~ἀρχαῖον~~, καθ'ὅσον γνωρίζομεν, συμφῶνας πρὸς ταῦτα ἀποφίς ἐξεφράσθη και διὰ τῶν ὑπ'ἀριθ. πρωτ. 35998/15-4-1957 και 101543/27-9-1958 ἐγγράφων τῶν τότε Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης πρὸς τόν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, καθὼς και διὰ τῶν ὑπ'ἀριθ. πρωτ. 27670/6-12-1957, 5134/14-12-1977, 4308/29-11-1978, 56600/78 ἀπό 13-1-1979 και 3577/29-1-1979 παραγγελιῶν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν πρὸς τόν Εἰσαγγελέα Πλημ/κῶν Ἀθηνῶν, ἅτινα ἐγγράφα και παραγγελίαι ἀφεώρων εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις, ἐνῶ ἐπὶ ἄλλων τοιοῦτων ὑποθέσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπ'ἀριθ. πρωτ. 2474/διεκπ. 1585 ἀπό 19ης Μαΐου 1975 ἐγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, αἱ σχετικαί μηνύσεις και ἐγκλήσεις εἶχον ἑραρχικῶς διαβιβασθῆ εἰς τήν Βουλήν, καθ'ἡμᾶς ἐσφαλμένως, ἐπεστράφησαν δέ τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, εἰς τόν ἀποβαλλόντα Εἰσαγγελέα.

11.- Ἐάν ὁμοίως, ἐπίσης ἐσφαλμένως, ἠσκήθη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἴτε συνεκεία μηνύσεως ή ἐγκλήσεως εἴτε συνεκεία ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς ~~ποιμνή~~ ~~δυνάμει~~ κατά διατελοῦντων ή διατελεσάντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως και Ὑφυπουργῶν ή κατά τῶν συμμετόχων αὐτῶν ἐπὶ πράξεσιν ἐμπιπτούσαις εἰς τόν νόμον περὶ ἐξουσίας Ὑπουργῶν, ὅσον ή ὑποθέσεις ὅπως εἰσαχθῆ εἰς τὸ ~~δικαστικόν~~ Συμβούλιον,

ὅπερ θέλει κηρύξει τήν ἑαυτοῦ ἀναρμοδιότητα, ὡς καί τήν τοιαύτην τῶν παρ' αὐτῷ ἀνακριτικῶν καί δικαστικῶν ἀρχῶν, χωρὶς ὅμως νά διαλάβῃ ἐν τῷ βουλευματι διάταξιν περὶ παραπομπῆς τῆς ἀνακρίσεως εἰς τήν Βουλὴν ἢ τὸ Εἰδικόν Δικαστήριον, ἅτε μὴ ἔχοντος τοῦ Συμβουλίου τοιαύτην ἐν προκειμένῳ ἐξουσίαν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καί ἐάν ἡ ὑπαγωγή τῶν δι' αὐτῶν ἢ κοινικῆ δίκης πράξεων εἰς τὸν ἀνωτέρω εἰδικόν νόμον προέκυψεν, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν ἢ τῆς εἰς αὐτάς συμμετοχῆς, ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἢ προανακρίσεως.

12.- Ἄλλ' ἐκ τοῦ ἐκτεθέντος δικονομικοῦ συστήματος ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ὑποθέσεων σαφῶς συνάγεται ὅτι, ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κοινικῆς δίκης ἐπὶ ἄλλαις πράξεσιν, ~~ὅτι δύνανται~~ ὁ ἀνακριτικὸς ἢ ἀνακριτικὸς ἀπάλληλος νά ἐπιδοθῇ κατὰ τήν δόξον τῆς ἀνακρίσεως ἢ προανακρίσεως καί εἰς συλλογὴν στοιχείων ἀφορώντων εἰς πράξεις ἐμπικτούσας εἰς τὸν νόμον περὶ εὐθύνης τῶν διατελούντων ἢ διατελεσάντων μελῶν τῆς κυβερνήσεως καί Ὑφυπουργῶν, διότι τοιαύτη τυχόν ἐνέργεια ἀποτελεῖ καταστρατήγησιν τῆς ρητῆς διατάξεως τοῦ ἑδαφίου πρώτου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 86 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τῆς 9 Ἰουνίου 1975, ἥτις διακελεύει ὅτι, ἀνευ προηγουμένης περὶ τούτου ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, δέν ἐπιτρέπεται δίκης, ἀνακρίσεως ἢ προανακρίσεως κατὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις τελεσθεῖσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των, ἐξ ἧς διατάξεως ἐπεταί ὅτι δέν δύνανται καί τὰ παρεμπιπτόντως συλλεγόμενα ἢ προκύψαντα στοιχεία ταῦτα νά διαβιβασθῶν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τήν Βουλὴν ἢ τὸν Πρόεδρον ταύτης, ὡς μὴ ἀποτελοῦντα ἀφορμὴν πρὸς συζητήσιν καί ἀπόφασιν περὶ κινήσεως ἢ μὴ τῆς κατ' αὐτῶν δίκης, ~~ἀπὸ τῆς Βουλῆς, καθ' ὅ~~ τοιαύτην ἀφορμὴν ἀποτελούσης, ὡς προελέχθη, μόνον τῆς προτάσεως κατηγορίας ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἀριθμοῦ βουλευτῶν. Καί καί μὲν ὑφίσταται καί ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἑδαφίου τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 86 τοῦ Συντάγματος, ὁρίζουσα ὅτι, ἐάν κατὰ τήν διεξαγωγὴν διοικητικῆς ἐξετάσεως προκύβουν στοιχεία δυνάμει νά θεμελιώσουν εὐθύνην μέλους κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν διαβιβάζουν ταῦτα, μετὰ τὸ πέρας τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως, διὰ τοῦ ἀρμο-

δίου Εισαγγελέως εις την Βουλήν. Γεννᾶται δὲ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ ἐρώτημα διὰ ποῖον λόγον ὁ νομοθέτης τοῦ Συντάγματος διέλαβε τὴν διάταξιν ταύτην περὶ διαβιβάσεως στοιχείων ἐκ διοικητικῆς ἐξετάσεως καὶ διὰ ποῖον λόγον δὲν διέλαβεν ὁμοίαν τοιαύτην περὶ διαβιβάσεως τοιούτων καὶ ἐξ ἀνακρίσεως καὶ προανακρίσεως καὶ ὅτι μὴπως τοῦτο ὀφείλεται εἰς λόγους δικαιολογοῦντας τὴν ἀνάλογον τῆς ὡς ἀνω διατάξεως ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνακρίσεως ἢ προανακρίσεως στοιχείων. Κατ'ἀρχὴν δεῖν νὰ σημειωθῆ ὅτι ἦτο σαφῶς γνωστὴ εἰς τὸν νομοθέτην ἡ διάκρισις τῆς ἐννοίας τῆς ἀνακρίσεως καὶ προανακρίσεως, ἐνεργουμένων κατὰ τὸν κώδικα ποιν. Δικονομίας, ἀπὸ τῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διοικητικὴν νομοθεσίαν, ὅτι δὲ ὁ νομοθέτης, ἐνῶ ὤρισεν ὡς ἀνεπίτρεπτον τὴν ἀνευ ἰσχύος τῆς Βουλῆς ἀνάκρισιν ἢ προανάκρισιν, τοῦναντίον ἠθέλησεν ἐπιτρεπτὴν τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι, συνεπῆς πρὸς ἑαυτὸν, δὲν ἠδύνατο νὰ διαλάβῃ διά-

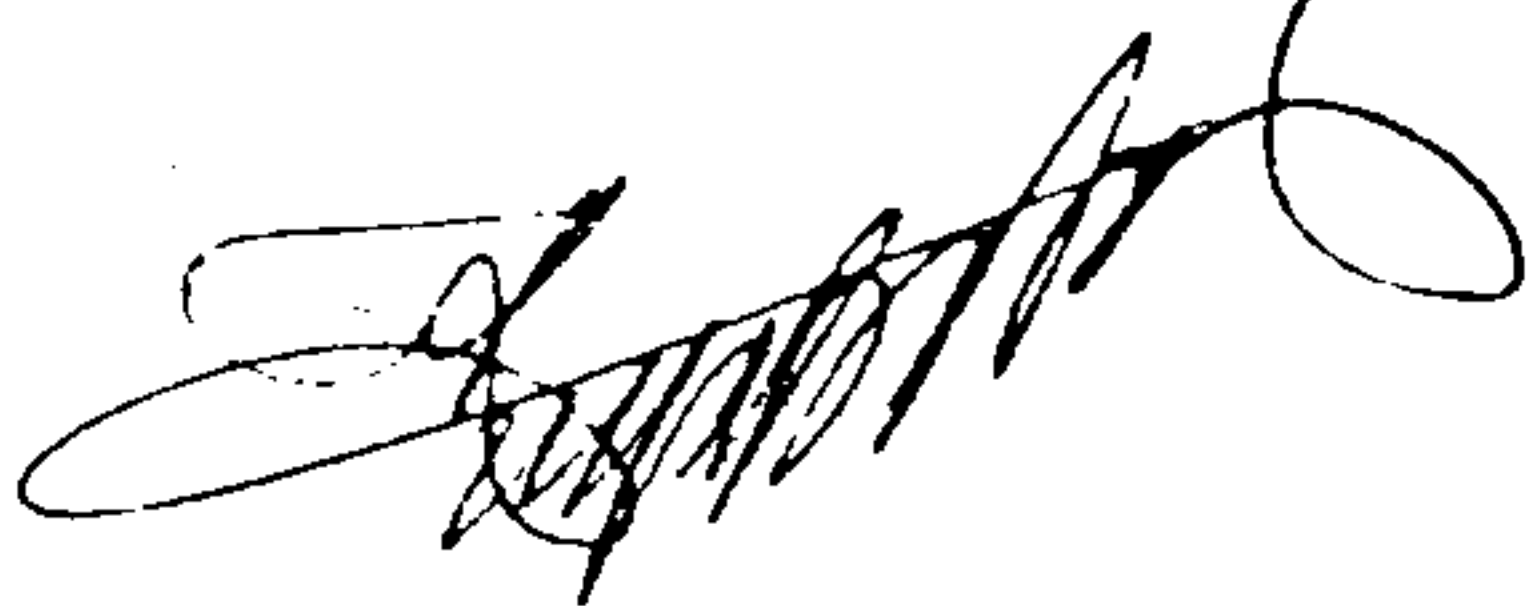
... ἐξ ἀνακρίσεως καὶ

προανακρίσεως, ἐνῶ διέλαβε τοιαύτην ἐξ ἐπιτρεπτῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως. Ἄλλ' ἡ διάταξις αὕτη, ὡς εἰδική, δὲν δύναται νὰ ἐπιταθῆ κατ'ἀναλογίαν ἐπὶ στοιχείων ἐξ ἀνακρίσεως ἢ προανακρίσεως, διότι ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις εἶ ἦτο ἀντίθετος εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ νομοθέτου ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάκρισιν καὶ προανάκρισιν, ἐνῶ ἐπέτρεφε τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν, ἵσως ἔχων ὀπίσθιν ὅτι τοιαύτη ἐξέτασις διατάσσεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν

πράξεων μελῶν τῆς κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργῶν, ὅποτε δεόν νά ἀσκήσῃ τήν οἰκείαν πόνικὴν δίωξιν διὰ τὰς ἀσχέτους ταύτας πράξεις.-

13.- Ἀβουδήτητον τυγχάνει ὅτι, ἐάν ἡ βουλή, ἐν τῷ δικαίω-
ματι τοῦ κατηγορεῖται τοῦς διατελοῦντας ἢ διατελέσαντας μέλη τῆς
κυβερνήσεως καὶ Ὑφυπουργοῦς, ἢ ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἐν τῷ
δικαίωματι τοῦ προβαίνειν εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν βουλήν,
ζητήσουσιν παρὰ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς στοιχεῖα, κρινόμενα ὡς
τούτων ἀπαραίτητα ἢ χρήσιμα διὰ τὰ ἔργα τῆς ἀρμοδιότητός των,
ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ὀποχρεοῦται νά ἀποστείλῃ ταῦτα.-

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Ἰων/ος Παπούλης

6404/55

Υπ' αριθμ

και

Εισαγγ. Αρείου Πάγου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 26 Ιουνίου 1989

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Υ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2235/Εγκ.7

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Π ρ ο ς

Αριθ. Πρωτ. 25924

Τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών της Χώρας

Αθήνα 28 Ιουνίου 1989

Σχετ. υπ' αριθ. 18060/26. 4. 1989 αναφορά Εισ. Εφετών Αθηνών.

Από την πιο πάνω σχετική, προκύπτει ότι κατά παγία τακτική της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών οι δικογραφίες κατά Υπουργών και Υφυπουργών ενίοτε και κατά συμμετόχων τοποθετούνται στο αρχείο, χωρίς άλλη περαιτέρω διαδικασία κατά παρερμηνεία της υπ' αριθ. 8/1980 νωμ. της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Επειδή η τακτική αυτή δεν απολείεται να τηρείται και σε άλλες Εισαγγελίες της Χώρας, παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Στην παραπάνω γνωμοδότησή μας αναφέρεται κατά λέξη:

...ο εισαγγελεύς μη δυνάμενος να ενεργήσει και άλλο τι, πειθόμενος ε ότι η μήνυσις ή έγκλησις αφορά εις πράξεις, εμπιπτούσας εις τον νόμον περί ευθύνης των διατελούντων ή διατελεσάντων μελών της Κυβερνήσεως και Υφυπουργών, δέον όπως δια πράξεώς του θέση την τοιαύτην μήνυσιν ή έγκλησιν, άνευ ετέρας διατυπώσεως. εις το αρχείο".

Η φράση "άνευ ετέρας διατυπώσεως" δεν έχει την έννοϊαν ότι αυτήν την αρχειοθέτηση δεν θα ενημερωθεί ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας Εφετών, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 43 και 46 ΚΠΔ τα οποία έχουν γενικήν εφαρμογή σε κάθε περίπτωση αρχειοθετήσεως μηνύσεως ή απορίψεως εγκλήσεως που στρέφεται εναντίον ορισμένου προσώπου και επομένως και κατά Υπουργών ή Υφυπουργών."

Η ενημέρωση αυτή στην περίπτωση μας, επιβάλλεται περισσόπο από ότι στις λοιπές περιπτώσεις για να ελέγχεται από τον Εισαγγελέα

Εφετών το ορθόν της ενεργείας του Εισαγγελέα Πρωτοδικών εφόσον συχνά ανακύπτουν δυσεπίλυτα προβλήματα περί της συνδρομής των προϋποθέσεων για την εφαρμογή του N.Δ.802/71, όπως η διάκριση πράξεων σχετικών με τα καθήκοντα του Υπουργού ή Υφυπουργού για τις οποίες εφαρμόζεται το πιο πάνω N.Δ. ή ασχέτων προς αυτά για τις οποίες δεν εφαρμόζεται και άλλα. 484
N. 2509/

Ενόψει όθεν των ανωτέρω παρακαλούμε να ενημερώσετε τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών της περιφέρειάς σας.-

Ο Αντι/σαγγελέας του Αρείου Πάγου

Σπυρίδων Αλέξοπουλος